

„Ний сме щастливи, че можемъ да прибавимъ, че и европейската комиссия по господарственитѣ дѣлгове въ Цариградъ настояла, отъ своя страна, прѣдъ Портата, да внесе между другите въпроси, които ще обсѫжда конференцията, тѣй сѫщо и въпроса за регламентациитѣ на даждията. Кореспондента, комуто ний дѣлжимъ за тѣзи извѣстия, заслужва пълно довѣрие, и въ сѫщото врѣме той е много добре запознатъ съ истинното положение на дѣлото.

По поводъ на оттоманския дѣлгъ Гведенъ се обѣрналъ съ слѣдующето писмо къмъ лорда Салисбюри;

„Милордъ! Позволете ми да се обѣрна къмъ Ваша Милостъ по поводъ на една неотложна необходимостъ да се дадатъ съответствующи инструкции на серъ Вильяма Уайта въ Цариградъ, за да настоява за исплащанието на българския данъкъ, който се очаква вече цѣли осемъ години, а тѣй сѫщо и за това, щото Источна Румелия да се принуди за напрѣдъ да плаща правилно онай именно сумма, която ѝ се прѣдписва отъ Берлинския трактатъ.

„Сега е напълно своеувѣрѣменно да се произведе натискъ и върху правителствата на Гърция, Сърбия и Черна Гора, за да си заплатятъ своите части въ оттоманските дѣлгове, плащанието на които е спрѣно йоще отъ 1878 година.

„Незабавното уреждане дѣлата ще ползва не само притежателите на фондовете, но ще усили тѣй сѫщо и срѣдствата на Турция и, най също, ще достави на Огтоманска империя само това, което ѝ се слѣдва по справедливостъ“.

— Като пѫтувахъ по Румелия, азъ видѣхъ почти въ всѣко село по едно красиво, съвършенно ново здание на два ката, блѣскавата бѣлина на което ясно се отдѣляла посрѣдъ мрачните кѫщици, — това биле начални училища, направени отъ освобождението насамъ. Общините сами захващатъ да си правятъ тѣзи здания, а господарството имъ отпуща помощь. Разноските по просвѣщението въ бюджета за 1883 година биле 4,728,922 гроша, което съставлява около 1 левъ и 30 стот. на човѣкъ. Това е много, тѣй като, при такава сумма, за на-